

กระทู้ถามที่ ๕๘๑ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง สิทธิประโยชน์ค่ารักษาพยาบาลสำหรับลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จบำนาญเมื่อเกษียณอายุ
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาพนายรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างประจำ ส่วนราชการที่เกษียณอายุและมีระยะเวลาการทำงานในราชการตั้งแต่ ๒๕ ปี ขึ้นไป มีสิทธิเลือก ที่จะรับบำเหน็จก่อนเดียวหรือรับบำนาญได้เช่นเดียวกับข้าราชการนั้น ซึ่งลูกจ้างประจำเป็นผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระบบราชการและทำคุณประโยชน์ให้ทางราชการคล้ายคลึงกับส่วนราชการ ทำงานมาเป็น เวลานานด้วยความตั้งใจ เสียสละอุทิศเวลาให้ทางราชการ และเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยในการทำงาน แต่ปัจจุบันพบว่าลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จบำนาญนั้นเมื่อเกษียณอายุแล้วจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ ในการเบิกค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยทำให้ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัญหา เศรษฐกิจ จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อ เกษียณอายุแล้ว ขอให้ได้รับการเบิกค่ารักษาพยาบาลเหมือนข้าราชการจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ขอทราบรายละเอียด

๒. ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ขอให้รัฐบาล พิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์ค่ารักษาพยาบาลและบำเหน็จตกทอดจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

นิยม วรปัญญา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

จังหวัดลพบุรี

คำตอบกระทู้ถามที่ ๕๘๑ ร.

ของ นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง สิทธิประโยชน์ค่ารักษาพยาบาลสำหรับลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จบำนาญ
เมื่อเกษียณอายุ

ข้าพเจ้า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ขอตอบกระทู้ถาม เรื่อง สิทธิประโยชน์
ค่ารักษาพยาบาลสำหรับลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จบำนาญเมื่อเกษียณอายุ ของท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติ
ดังนี้

คำตอบข้อที่ ๑

ขอเรียนว่า การพิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์ในด้านการรักษาพยาบาลให้กับลูกจ้างประจำเป็น
การเฉพาะตัวเมื่อเกษียณอายุและรับบำเหน็จรายเดือนให้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลเช่นเดียวกับ
ข้าราชการหรือผู้ได้รับบำนาญปกติ นั้น จะต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมและผูกพันในระยะยาว
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสถานะการเงินการคลังของประเทศในขณะนี้ ประกอบกับ
ในปัจจุบันระบบสุขภาพของประเทศไทย รัฐบาลได้จัดสรรเงินงบประมาณให้กับสำนักงานหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ ในการทำหน้าที่ดูแลประชาชนคนไทยที่ไม่มีสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลจากทาง
ราชการให้สามารถได้รับบริการทางการแพทย์อย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพโดยไม่ต้อง
เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุดังกล่าวก็เป็นผู้ที่ได้รับสิทธิการรักษาพยาบาลจากระบบ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติด้วยเช่นเดียวกับข้าราชการเมื่อเกษียณอายุและรับบำเหน็จก็จะเปลี่ยนจาก
สิทธิสวัสดิการรักษายาบาลไปสู่สิทธิหลักประกันสุขภาพ

คำตอบข้อที่ ๒

ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภท
ตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดหลักเกณฑ์การจ่าย อัตราการจ่าย
วิธีการจ่าย และหลักเกณฑ์อื่นตามที่เห็นสมควร ดังนั้น การเพิ่มเติมสิทธิประโยชน์ค่ารักษาพยาบาล
ให้กับลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุและรับบำเหน็จรายเดือน โดยให้กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างนั้น จึงไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากขัดพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับกรณี
บำเหน็จตกทอด ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๒ มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความ
เดือดร้อนให้แก่ลูกจ้างประจำที่ออกจากงานแล้วไม่มีรายได้ประจำเป็นรายเดือนที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
ดังนั้น ระเบียบกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าว จึงได้กำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ออกจากงานตั้งแต่วันที่
สิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป ที่มีสิทธิรับบำเหน็จปกติและมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปี
บริบูรณ์ขึ้นไป หรือลูกจ้างประจำที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษสามารถเลือกขอรับเงินจากทางราชการ

เป็นรายเดือนจึงเป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้างประจำ ส่วนบำเหน็จตกทอดเป็นสิทธิของทายาท ระเบียบกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวมิได้กำหนดให้ทายาทของลูกจ้างประจำที่ถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดด้วย ซึ่งการกำหนดให้ทายาทของลูกจ้างประจำที่ถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด แม้จะสามารถทำได้ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙ แต่การกำหนดเช่นนั้น จะทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและมีผลผูกพันการใช้งบประมาณในอนาคต เนื่องจากการจ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทของลูกจ้างประจำทั้งที่ยังทำงานอยู่ และออกจากงานไปแล้วโดยเลือกรับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน จะมีจำนวนประมาณสองแสนรายเมื่อลูกจ้างประจำดังกล่าวถึงแก่ความตาย ซึ่งเมื่อพิจารณาสถานะทางการเงินการคลังของประเทศแล้วเห็นว่ายังไม่สมควรดำเนินการในขณะนี้ สมควรที่จะชะลอไว้ก่อนจนกว่าฐานะการเงินการคลังของประเทศจะเอื้ออำนวยจึงจะได้นำมาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง